

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 96.

Femte Session.

65de Møde.

Fredagen den 10de Februar.

(Fortf.)

Nyholm: Det er ikke behageligt, naar man er i et Udvalg, at tale mod den Indstilling, man selv har været med at gjøre. Imidlertid kunne Omstændighederne stille sig saaledes, at Klogskab byder at stemme mod det Forslag, man oprindeligt har stillet. Det er naturligtvis ikke uden moden Overveelse i Udvalget, at det har frasødt sin Indstilling. Aarsagen hertil er, som anført af den ærede Ordfører, den, at den høitærede Justitsminister lægger særdeles Vægt paa, at Udkastet i dette Punct bliver staaende, hvis han skal gaae ind derpaa. Nu har Udvalget ikke troet, at denne Sag var af den Bigtighed og Betydning, hvad enten Aldersgrændsen sættes til 18 eller 20 Aar, at man af den Grund skulde modsætte sig dette Duffe fra Ministerens Side, som dog har stor Fortjeneste af at have fremlagt et Udkast, der er udarbejdet med en saadan Fliid og Nøiagtighed som det nærværende. Naar den 1ste Landstingsmand for 5te Kred (Drejer), der har optaget Udvalgets tidligere Forslag, har meent, at der maatte fremsendes Grunde, hvorfor man skulde gaae ind paa, hvad der saaledes er udtalt fra Justitsministerens Side, skal jeg tillade mig, at bemærke, at der dog i Motiverne til Lovudkastet, hvor Justitsministeren har forsvaret 20 Aars Grændsen, vistnok findes ret gode Grunde anførte, hvorfor den høitærede Justitsminister har været tilbøielig til at holde paa de 20 Aar. Han har navnlig der udviklet, at Grunden, hvorfor han holder paa 20 Aar som Aldersgrændse, var den, at i Forordn. 27de Mai 1848 § 9, om Huusmændenes Pligtarbejde,

er Alderen i lignende Henseende med Hensyn til det mandlige Tyende udtrykkeligt sat til 20 Aar, og for det kvindelige til 16 Aar. Endvidere er der i Motiverne udtrykkeligt anført, at Ret til at indgaae Egtteskab er knyttet til de samme Aldersgrændser. Den Grund, der fornemmelig bevægede Udvalget til at foreslaae sin oprindelige Indstilling, var, at, naar en Mand har fyldt sit 18de Aar, har han den sædvanlige Mindreaarighedsalder, og vi troede derhos, at man vilde være mere tilbøielig til at nedfætte denne Aldersgrændse end til at forhøje den. Men jeg skal dog, efter hvad jeg har tilladt mig at udtale, bede det høitærede Thing vel at betænke, om det, naar man iøvrigt ikke vil gaae ind paa aldeles at affkaffe Huustugten, hvad jeg troer ikke endnu godt kan skee, er værd nu at modsætte sig det af Udvalget stillede Underændringsforslag, at Alderen skal være den, der oprindeligt af Regjeringen i Udkastet er bestemt.

Jeg maatte maaffee endnu, siden jeg har Ordet, tillade mig et Par Ord i Anledning af § 24. Udvalget, idetmindste jeg for mit personlige Bedkommende, lægger ikke saa liden Vægt paa, at Thinget vil gaae ind paa det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet til denne Paragraph, og skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, hvilke Grunde der forekommer mig ret antagelige for at gaae ind paa Udvalgets Forslag fremfor paa Udkastets § 24. Udkastets § 24 har den Bestemmelse, at et Tyende kan lade sig fæste til „visse bestemte Arbejder“, hvorimod Udvalget har foreslaaet, at det skulde kunne lade sig fæste til „en vis Art af Tjeneste.“ Det er vistnok saaledes, at det, naar man holdt sig til Udkastet, vilde blive af en altsfor indskrænket Betydning. Det hændes vistnok almindere